

Rastvaranje nebesa...

[...] Od trenutka uskrsnuća njemu ništa više nije zatvoreno, već mu je sve prisutno na izravan način. Otvorivši vrata svoga groba, otvorio je zajedništvo neba i zemlje, te je na zemlju izlio sav blagoslov neba.

A najvažniji učinak Gospodinova djelovanja i dara Duha Svetoga bio je u prvom redu rastvaranje nebesa u srcima učenika, jer se dar neba očituje najprije u ljudskome srcu gdje je i bio zatvoren pristup nebu. Od tog trenutka Isus ima otvoren pristup u njihova zatvorena srca, te ih malo po malo otvara do potpunog otvaranja po Duhu Svetome kad su se i oni ohrabрили i do kraja dopustili da ih Duh Sveti učini navjesticama mira kojeg im je dao Isus.

[...] A nebesa su nam sada trajno otvorena, kako za izljev Duha Svetoga u naša srca, tako isto i za naš pristup u vječni život. Prepoznati nam je da smo stvoreni za božansko zajedništvo i snagu Duha Svetoga. Otkriti nam je da smo stvoreni primiti Duha Svetoga, te po njemu živjeti noseći u srcu žar da svakom stvorenju navijestimo taj novi život u kojemu nas grije njegov nebeski oganj.

Dopustimo mu da nas ispuni, jer on jedini može ispuniti čovjeka na način da čovjek nakon toga može biti sasvim cjelovit i stabilan u sebi. Sa snagom Duha Svetoga posjedujemo ravnotežu na zemlji i po tom silnom 'vjetru s neba' dišemo punim plućima, ne otklanjajući se ni na jednu stranu, to jest ne dopuštajući da nas zemaljska stvarnost privuče i zarobi. Budimo ispunjeni Duhom Božjim i nećemo biti trstika koju vjetar ljulja, kao što se događa ljudima koji Boga ne poznaju pa trče za vremenitim i površnim ponudama. Budimo uspravni i odvažni poput Apostola i svakom stvorenju svjedočimo radosno prisutnost Duha Božjega u srcu, te ih poučavamo i pomažimo im da i sami dođu do istoga dara. Posvjedočimo kako se priprema mjestu Duhu Svetomu obraćenjem i čišćenjem srca od grijeha, te nakon toga sa svim žarom svjedočimo čudo njegova dara u našem životu koji po njemu postaje u pravom smislu božanski, jer više nismo oživljeni samo ljudskim duhom, već smo zajedničari božanskog života po Duhu Božjemu.

<https://www.vieraidela.com/rastvaranje-nebesa-razmisljanje-uz-duhove/>

Pošalji Duha svojega, Gospodine, i obnovi lice zemlje!

Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina!
Gospodine, Bože moj silno si velik!
Kako su brojna tvoja djela, Gospodine,
puna je zemlja stvorenja tvojih.

Ako dah im oduzmeš, ugibaju,
i opet se u prah vraćaju.
Pošalješ li dah svoj, opet nastaju,
i tako obnavljaš lice zemlje.

Neka davičeka traje slava Gospodnja:
nek se raduje Gospodin u djelima svojim!
Bilo mu milo pjevanje moje!
Ja ću se radovati u Gospodinu.

Otpjevni psalam: Ps 104, 1ab.24ac.29bc-31.34

Sedam darova Duha Svetoga

Bog nam u djelotvornoj snazi Duha Svetoga, koji je naš Gospodin i Životvorac, daruje sve potrebno za spoznavanje svoje vjere i život u Njegovoj blizini.

Budimo otvoreni darovima Duha Svetoga!

MUDROST: "mudar" je čovjek sposoban razlikovati važno od nevažnoga u životu; sposoban je uživjeti se u drugoga i iznutra "vidjeti" i "čuti" ono najdublje u njemu; "mudar" je čovjek sposoban u Božjem svjetlu "gledati" i "prosudivati" cjelokupnu stvarnost.

RAZUM: "razuman" čovjek "otvoren" je i kritičan u razumijevanju sebe, svijeta i ljudi; sposoban je "čuti" i razumjeti Božju riječ koja nam se na različite načine objavljuje (osobito Riječ koja nam je objavljena u Isusu Kristu).

SAVJET: čovjek koji ima "dar savjeta" sposoban je savjetom pomoći drugome u donošenju njegova osobnog mišljenja i osobne odluke, osobito u važnim trenucima njegova života (za to je sposoban onaj koji drugoga zna "iznutra" slušati te mu se ne nameće svojim "savjetima" nego mu ostavlja mogućnost za slobodan izbor); imati "dar savjeta" znači također biti sposoban primati savjet od drugoga i, osobito, tražiti "savjet" u slušanju Božje riječi.

JAKOST: "jak" čovjek sposoban je hrabro živjeti ljudsku i kršćansku istinu; dosljedan je i sposoban izdržati i onda kad je teško vjerovati i nadati se; svoje povjerenje i svoju ljubav prema Bogu i ljudima temelji na Božjoj vjernosti i ljubavi.

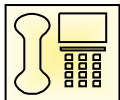
ZNANJE: čovjek s "darom znanja" traži i radosno prihvaća istinu; prepoznaje i "zna" ljude, svijet i Boga u njihovoj najdubljoj stvarnosti; "priznaje" drugoga i raduje se kad nasluti bogatstvo njegove osobe.

POBOŽNOST: istinski "pobožan čovjek" živi u najintimnijoj povezanosti s Bogom. Bog je za njega Otac kome se smije bez straha i s ljubavlju obraćati.

STRAH BOŽJI: "dar straha Božjega" ("strahopoštovanja") čini nas sposobnima da shvaćamo i doživljavamo Boga kao najdublju i najveću Tajnu, kao "Prisutnog" i kao "Nedostupnog" (Bog nam je "bliži od nas samih" ali nam je i neizrecivo "dalek" jer je neizrecivo "drugačiji" i "veći" od nas); biti ispunjen "strahom Božjim" znači također biti ispunjen "strahom od grijeha", tj. ne biti ravnodušan prema grijehu i zlu nego se svim snagama zalagati za stvaranje novog, Božjeg svijeta među ljudima. Mogli bismo reći da je "dar straha Božjega" i novo ime za ljubav prema Bogu: bojimo se uvrijediti Boga i izgubiti njegovo prijateljstvo jer ga ljubimo; ljubav je pažljiva. [...]

<http://hkm-koeln.de/2018/05/28/7-darova-duha-svetoga/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

"MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA"

PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 542 • 2022. godina

PEDESETNICA DUHOVI

5. lipnja 2022.

Duh Sveti poučavat će vas o svemu.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Iv 14, 15-16.23b-26

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek. Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.

To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavać će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.«

Svjedoci nade

Mi svakoga dana živimo s tajnom današnje svetkovine, pa i onda kad smo rijetko toga svjesni. Radujemo se kad vidimo kako se u prirodi budi novi život i pred očima nam zasja sva njezina raskoš. To je Duh koji u njoj bilježi trag Božje ljepote i nama daje da to gledamo. Nas okružuje tajna života – također našega vlastitog života. Možemo udahnuti i izdahnuti, srce nam tuče. Živimo, jer nam ja Bog udahnuo svoga Duha. Imamo udjela u njegovoj sposobnosti da ljubimo. Nijedan čovjek nije potpuno bez unutarnjeg iskustva da ljubi, i u tome živi s tajnom Duha Svetoga. On je onaj koji nam daje okus dobra. On je onaj, koji nas goni na pomirenje. On je onaj, koji nas zove na solidarnost. On je onaj, koji pokreće naše srce u iskustvu lijepoga i puno puta nas i izvan toga savjetuje. Nema nijednog čovjeka koji bilo kada nije bio zahvalan u svome životu. Duh mu je tada dao, da odgovori u svome životu na Božje darove. Vjerojatno sa svim ljudima dijelimo iskustvo, da nam je u žalosti darovana utjeha, koja nam dalje pomaže, ili da nam se u zbunjenosti može

otvoriti put, kako bismo učinili slijedeći korak. Uvijek je to bio i jest Božji Duh, koji je djelovao i u nama i na nama. U molitvi nam se daje iskustvo, u kojem smo svjesni, da stojimo pred tajnom našega života, da pripadamo onome kojemu se molimo "Oče naš". To je Duh, koji nam posvjećava, da smo uistinu djeca Božja.

Kod svih natuknutih doticaja s tajnom Duha Svetoga u našem životu ide se za tim, da Bog postaje djelotvoran sa svojom snagom, da nam daruje i obnavlja život, ozdravlja i uspravlja. On je veća snaga od svega onoga što prijete životu i njegovom uspjehu u ljubavi, i On spašava i pomiruje. Bog je vjeran onomu što je na početku stvorio po Duhu. On želi, da to živi i u njemu postigne dobri cilj. Sve pritiskajuće vijesti, koje iz dana u dan stižu do nas i opterećuju nas, samo su jedna strana stvarnosti. Ljudi ne žive samo nemirno i nisu samo ispunjeni mržnjom jedni protiv drugih, ili hladno prolaze jedan pokraj drugoga, nego je naš svijet ispunjen obostranim sudjelovanjem u traženju za pomirenjem, ispunjen je od djelatnih zahtjeva, da se dijeli sa siromasima, i ispunjen je milosrdem prema slabima i bolesnima. Božji Duh je realna pozitivna moć u našoj povijesti, i on nalazi ljude, po kojima uvijek iznova može djelovati pomirenje, oslobođenje i obnova.

Mi kršćani slavimo tu jasnu istinu kao puninu uskrsne tajne. Sjećamo se, kako su ljudi tada iskusili Isusa kao mjesto, na kojemu je Bog pokazao snagu svoga Duha i ozdravljao bolesne, grješnike privodio na novi put, okupljao ljude kao braću i sestre u jednu novu obitelj svoje djece. Na križu se činilo da je ugašen trag Božjeg svjetla. Ipak se nije proširila reznacija s križa koja sve guši. Nakon nekog vremena očajavajuće žalosti učenike je iznenada ispunila nova snaga nade. Samo Isusovo uskrsnuće ostaje nam povijesno neshvatljivo. Ono što se povijesno ne da poricati, je promjena obeshrabrenih i prestrašenih učenika u ljude, koji s neodoljivom punomoću daju svjedočanstvo o životu Raspetoga. Uskrsli je ispunio njih Duhom, očitovao im je svoj novi život u slavi kod Oca i darovao im slutnju o tome, koje obećanje je dao njima, svim ljudima i čitavom stvorenju. Puca im pred očima, da Bog ne želi smrt nego život. Grijeih, koji se po riječima današnjeg svetog Ivana Pavla II. može nazvati i "kulturom smrti", izgubio je svoju nadmoć, jer je tu Sin koji nas je ljubio i zbog nas trpio. Grijeih doduše ostaje osjetan i upravo moćan u svijetu. Ali, pobjeda ne pripada njemu. Moćnija od grijeiha je Božja ljubav, i ona je izlivena u srca svih, koji vjeruju Sinu koji je Očeva ljubav i oni dobivaju moć nad grijeihom. Na Duhove slavimo, da je uskrsna pobjeda Uskrsloga ušla u našu povijest u daru njegova Duha.

Gdje ljudi više ne vjeruju, oni ne mogu živjeti bez nade, da će biti dobro s njihovim životom. Za ljude je teško,

da vlastitom punomoću tvrde, kako je svjetlo jače od tame, da ljubav ima više snage nego hladnoća srca, da pomirenje može nadilći mržnju. Na svetkovinu Duhova ljudi su zahvaćeni od Boga, i njegovom punomoću izlaze kao svjedoci i navješćuju, što je on učinio, što on danas želi činiti, i što će on sve dovršiti. Duhovi su svetkovina koja je naložena od Boga i o njegovoj vjernosti nošena od svjedoka kako se na mnogim mjestima danas kaže – pozitivnog mišljenja. Raspeti, koji je nosio sve negativnosti i trpio, šalje iz slave Očeve "snagu sa visine" i oboružava s njom svjedoke, koji oglašavaju njegovu novu blizinu i ljudima govore, da oni smiju i trebaju zazivati iz tame svoga života i stupiti u prostor njegova ozdraviteljskog, obnoviteljskog, oslobađajućeg djelovanja po Duhu. Nije samo služba tada i danas opskrbljena Duhom svjedočenja. O duhovskom okupljanju tada, slušali smo: "I pokazu im se kao neki ognjeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih". Tu su bili ne samo apostoli i ne samo muškarci okupljeni. Svaka i svaki od njih, koji su zajedno čekali na dar Uskrsloga, dobili su dar i nalog, da naviještaju novi život Raspetoga kao početak novoga stvaranja. U njemu se dokazuje Božja vjernost kad su pobijeđeni grijeh i smrt.

Mi smo obdareni ovom punomoću za svjedočanstvo nade u našem krštenju. Nijedan čovjek nije time zasvagda oboružan. Zato Crkva slavi Duha kao Božji dobri dar s pozivom za njegovim uvijek novim dolaskom. Taj mnogostruki poziv zbija se u slavlju Euharistije, kad molimo za to, da Duh ispunji naše darove i da nam se Isusova ljubav konačno uprisutni. Sudjelovanjem na Tijelu Gospodnjem u euharistijskoj gozbi mi molimo za obnovu njegova Duha. Samo On može nama posvijestiti Božju ljubav, da budemo njom ispunjeni, da naučimo jedni drugima dijeliti i da ljudima oko nas možemo opunomoćeno svjedočiti.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/duhovi-3/>

DUHOVSKI PONEDJELJAK – BLAGDAN MARIJE MAJKE CRKVE

U Litanije Majke Božje među zadnjim zazivima umetnut je naziv „Marija Majka Crkve”